

Franka

XXXIII. ÉVFOLYAM, 2023/4. SZÁM

2023. TEL

AZ ESZTERGOMI TEMESVÁRI PELBÁRT FERENCES GIMNÁZIUM
ÉS KOLLÉGIUM, VALAMINT A PAX ET BONUM
ESZTERGOMI FERENCES ÖREGDIÁKEGYESÜLET LAPJA

Fényünnepség a ferences regula jóváhagyásának 800. évfordulóján a rendház kvadrumában
2023. november 28-án este az ünnepi vesperás után (fotó: Kósa Bálint 11/A)

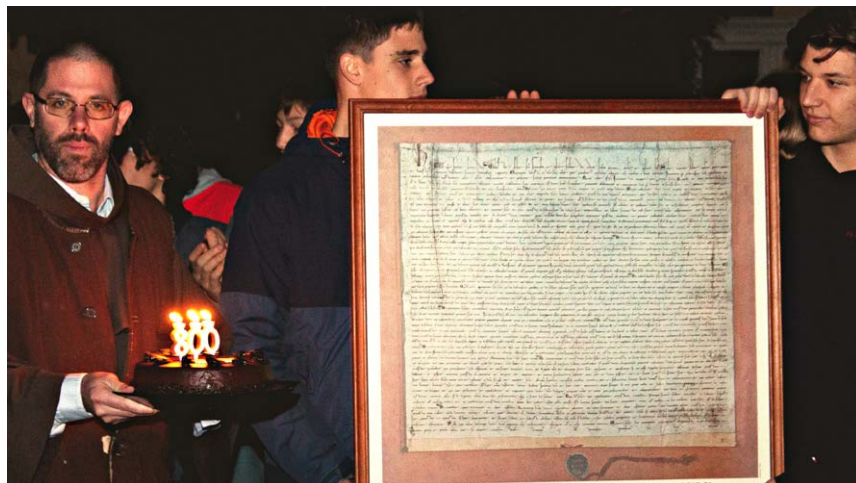
Ferenc800

Megkezdődött a jubileumi ünneppsorozat: III. Honóriusz pápa 800 évvel ezelőtt hagyta jóvá a ferences regulát, és ugyancsak 800 éve állított Szent Ferenc élő betlehemet Greccióban.

(Írások a 2., a 6–7. és 8. oldalon)

„...így lesz ő
elsőszülött a sok
testvér között”

(Róm 8,29)

Fotók: Kósa Bálint (11/A)

✦ KIEMELT ESEMÉNY

800 éves a ferences rend regulája

Jeromos testvér elmélkedése az ünnepi vesperáson

Kedves Testvéreim!

Szent Pál Krisztust nevezi elsőszülöttnak. Szent Ferencről – aki iskolánk himnusza szerint „második Krisztus”, s ezt jól kell értenünk: nem Krisztust helyettesíti, hanem nagyon közel van hozzá, nagyon hasonlít őrá – szintén elmondhatjuk, hogy elsőszülött a sok ferences testvér között.

Rájöttem, hogy a Reguláról, amelynek ma 800. évfordulóját ünnepeljük, csak személyes hangon tudok beszélni. 2011 szeptemberében, egy napsütötte reggelen elköszöntem a szüleimtől. Friss érettségimmal és egyetlen bőrönddel elindultam a vasútállomásra, egy Szegedre induló vonathoz. Emlékszem, csordultig telt szívvel siettem a pesti utcán, s szinte

lépésről lépésre ez a fohász visszhangzott bennem: „Szent Ferenc, vezess el engem Krisztushoz!”

Tudtam is, hogy hová megyek, meg nem is. Tudtam, hiszen ismertem a jelölt-év helyszínét, a szegedi kolostor címét, ahová aznap kellett megérkezni. De fogalmam sem volt arról, hogy mi vár rám, milyen is lesz ez az egész immár

belülről nézve. Szent Ferenc pedig testvérek közé vezetett. Lassanként tártul föl előttem, hogy milyen nagyobb egész részese lettem. Személyes történetem apró mozaikkockája beleillik abba a nagy összképbe, amelyben minden testvér élete ott van. Csodálatos, hogy nem csupán a most élő testvérek közössége fogadott be, hanem a nyolcszáz esztendőes ferences család: szentjeivel, célbaért tagjaival – akik között az első Szent Ferenc.

Azért kell most az ő személyéről beszélnem, mert itt a lényeg: a Regula azért él és éltet immár nyolcszáz éve, mert egy előttünk járó testvérünk, Szent Ferenc hitelesíti. Nem olyan terhet ró ránk, amit ő maga ne viselt volna (vö. Mt 23,4), hanem élénk éli a szabályokat, az élet útját mutatja nekünk (vö. Zsolt 15,11). Ha szabályzatunk pusztán jogi dokumentum volna, aligha lenne ma több, mint kortörténeti érdekesség néhány kutató számára. De a Regulával foglalkozva Szent Ferenc személyéhez kerülünk közelebb, általa pedig Krisztushoz.

Kedves Fiúk! A Regula ünnepe az élet ünnepe: nemcsak a múlta való hálás visszatekintés, hanem a jövő reménysége is. Bízom benne, hogy vannak köztetek, akiket Isten a ferences életre hív. Kíváncsi vagyok a hivatás felismerésének életreszóló örömét, amely minden földi szerelmet meghalad, de talán mégis a szerelem hasonlataival írható le a legpontosabban. Vezessen benneteket az élet útján Szent Ferenc, az „elsőszülött a sok testvér között” (Róm 8,29).

P. BALÁZS JEROMOS OFM

Franka

Az esztergomi Temesvári Pelbárt
Ferencs Gimnázium és Kollégium,
valamint a Pax et Bonum Esztergomi
Ferencs Öregdiákegyesület lapja

XXXIII. ÉVFOLYAM, 2023/4. SZÁM
2023. TEL

Cím:

2500 Esztergom,
Bottyán János u. 10.

Tel.:

06 (20) 376-9632

E-mail:

franka@frankaegom.hu
paxetbonum.esztergom@gmail.com
(Öregdiák-egyesület, öregdiákok)

Web:

franka-egom.ferencs.eu

Felelős kiadó:

SZÁNTHÓ GELLÉRT
igazgató

Főszerkesztő:

KEPPEL DÁNIEL

Szerkesztő:

KEDVES ILONA

Lapterv:

SZEDER P. BALÁZS
© 2022

Nyomda:

Spori Print Vincze Kft.
Esztergom
(sporiprintv.hu)

✠ LAUDETUR IESUS CHRISTUS!

Azt hiszem, mindenki tudja, hogy november folyamán megkapta a rendtartomány az új épületszárny befejezéséhez szükséges összeget. Ez a felszabadító tény hirtelenjében egészen másfajta feladatokat ró ránk. Azt kéri például: mondjuk meg, hogyan is akarjuk berendezni az új szárnyat.

Ízlelgetem a szavakat: hogyan akarjuk berendezni? Vagyis: mit akarunk, milyen környezetben kapjon új otthont az a szellemiség, amit őrzünk, ápolunk? Milyen modern környezet, milyen mai külső körülmények a legalkalmasabbak arra, hogy diákjaink lelkében most is kialakuljon és megszülessék az Üdvözítő, a belé vetett hit és a hit szerinti élet?

Örökös adventi és karácsonyi feladat, és olyan várakozás ez, mely messze több, mint az építkezés, és messze túlnyúlik az adventen és karácsony idején. Hála Istennek, ezen a téren is sok öröm ér bennünket!

Köszönjük mindenkinek, aki segített és segít a külső építkezésben, csakúgy, mint aki a belsőt mozdítja elő mindennapi munkájával. Reméljük, sokak lelkében ismét élővé válik a kised Jézus csakúgy, mint 800 éve, Szent Ferenc ünneplése nyomán Greccióban.

P. dr. Varga Kapisztrán OFM
lelki igazgatóhelyettes

Greccio – Isten és ember a jászolban

Assisi Szent Ferenc egyik életrajzírója, Celanói Tamás testvér följegyzí, hogy a szent „legforróbb vágya és legelszántabb eltökélése az volt, hogy mindenütt és mindenben megtartsa a szent Evangéliumot, és tökéletesen, teljes éberséggel, teljes odaadással, elméjének teljes megfeszítésével és szívének minden rezdülésével kövesse a mi Urunk Jézus Krisztus tanítását és utánozza példáját. Egy pillanatra sem szünt meg tehát szavairól elmélkedni, és beható szemlélődéssel szüntelenül szem előtt tartotta cselekedeteit.” (CÉ1 84) E szavakon keresztül tetten érjük a szerzőnek azt a szándékát, hogy Szent Ferencet mint az isteni parancs tökéletes megtartóját mutassa be, hiszen őbenne a „Halld, Izrael...” parancs tökéletes megvalósítója jelenik meg: Isten végső kinyilatkoztatását, magát az örök Atya megtestesült Fiát – aki maga a szent Evangélium – teljes elmével, teljes szívvel, teljes erővel („teljes éberséggel, teljes odaadással”) követi.

Majd az életrajz Szent Ferenc 1223. évi karácsonyát beszéli el. Ma, éppen 800 évvel később a mi szívünkben is elevenedik föl ez a kegyelmi esemény. Szent Ferenc grecciói karácsonyát két hagyomány is őrzi: az imént említett Celanói-féle életrajz (CÉ1 86), valamint Szent Bonaventura Nagyobb Életrajza (Legenda maior; LM 10,7). Ha egyazon eseményről több változat marad fenn, az mindig gazdagság. Mert a kérdés ilyen esetben nem az, hogy vajon melyiknek van igaza, hanem hogy mit tanít az egyik s mit a másik, s ezzel hogyan egészítik ki és gazdagítják egymást. Olyan ez, mint az evangélium. A szinoptikus (együttlátó) evangéliumokban szinte mindig találunk apró vagy akár komolyabb eltéréseket ugyanazon esemény leírásánál. Ezeket semmiképpen sem szabad egymással szembe állítani, hanem sokkal inkább egymás mellé kell helyezni. Milyen igaz ez a mindennapi életünkre is! Gyakori kérdés: „Kinek van igaza?” Ha alapmagatartásunk nem a szembehelyezés, hanem az egymás mellé helyezés volna, akkor alkalmassá tennénk magunkat arra, hogy meglássuk, ki hová helyezi a hangsúlyt (a hangsúlyeltolódás ugyanis még nem ellentét). Ekkor meglátnánk, hogy egyiknek is és a

másiknak is igaza van, csak a hangsúlyt helyezik máshová. A mi fülünk szelektálva hallgat, vagyis azt halljuk meg, ami hangsúlyos. Így aztán abból keletkeznek az ellentétek, hogy az egyik ide, a másik pedig amoda helyezi a hangsúlyt. Az emberi beszéd s a közlendő tartalom azonban nem pusztán hangsúlyokból áll, hanem részletekből, árnyalatokból is. Így tehát a két karácsony-elbeszélés legelső tanítása az, hogy tanuljunk meg az egésze figyelni, hogy megtaláljuk az egymást kiegészítő és gazdagító mozzanatokat.

E sorokban csak egy rövid, a teljesség igénye nélküli elemzésre van lehetőségünk. Összevetve a két leírást, azonnal szembeötlő az az eltérés, hogy míg Celanóinál Ferenc a jászolhoz lépve az alvó Jézust kelti föl, addig Bonaventura elbeszélésében Ferenc közeledése a hitükben szunnyadó lelkeket ébreszti föl. Ebben az elbeszélés tanítása az, hogy Ferenc egyazon hitaktusban egyszerre ad életet a sokak szívében alvó Jézusnak és a hitükben elszunnyadt, ellanyhult lelkeknek. Ferenc hídként köt össze Istent és embert a jászolban fekvő Jézus Krisztusban, a Közvetítőben. Mert amikor

kép: Maestro di Narni,
Szent Ferenc Greccióban ünnepli
a karácsonyt (Greccio, kápolna)

magához emeli a gyermek Jézust a jászolból, ezt mintegy az egész emberiség nevében teszi. Az Istennek adott lélek az egész emberiségért áll Isten színe előtt. Ezt a valóságot, misztériumot egy ott lévő erényes férfiú (Grecciói János) át is éli, hiszen ő lett tanúja ennek a csodálatos látomásnak. Még azt a mozzanatot is kiemelném, hogy az első leírásban, tehát ott, ahol az alvó Jézust ébreszti föl Ferenc közeledése, a látomásban részesülő ember egy élettelen gyermeket látott feküdni a jászolban, míg ott, ahol a hitükben szunnyadó lelkeket ébreszti föl Ferenc azzal, hogy mindkét karjával átöleli a gyermeket, a látomás egy nagyon szép, alvó kisbabáról számol be. Egy pillanatra megtorpanhatunk. Hogyan?! Ahol Ferenc magát az Úr Jézust ébreszti föl, ott élettelen gyermek fekszik, ott pedig, ahol az elszunnyadt lelkeket kelti föl, nagyon szép, alvó gyermekről van szó?! Miért nem az alvó Jézus a szép, és az elszunnyadt lelkek az élettelenek? Talán mert – ahogy erre a grecciói karácsony elbeszélését bevezető sorok is utalnak – Szent Ferenc ezen a karácsonyon különösen is együtt szemléli a megtestesülést és a megváltás misztériumát: „Különösen a megtestesülés alázatossága és a kínszenvedés szeretete fészkelte be magát olyan mélyen emlékezetébe...” (CÉ1 84). E két misztérium mintha a Celanói-elbeszélésben találkozna, s így értelmezi is számunkra az élettelen gyermek különös megjelenését, de e két misztérium egyben kapocs is a két elbeszélés között: élettelen gyermek fekszik a jászolban, hiszen az értünk szenvedő és meghalt Jézusnak nem volt szépsége, nem volt emberi külseje, megvetett volt, aki elől elrejtettük arcunkat (Ferenc pedig odalép hozzá, és új életre támasztja), hogy a benne megváltott ember, akin már ott ragyog az isteni szépség (és akit Ferenc mindkét karjával átölel), ne szunnyadjon többé hitében.

NÁRAI ÉVA SR. FERENC-MÁRIA OSC

Franka 56

A Franka 56 egy minden évben megszervezésre kerülő, 56 kilométer hosszú, éjszakai teljesítménytúra. Az 56 kilométeres táv az 1956-os eseményekre utal, éppen ezért október 23-a körül indul. A túra útvonala apró változásokkal, de mindig a Pilisbe vezet minket. Szombat este 8 óra tájban indulunk kisebb-nagyobb csoportokban, és másnap a reggeli órákban érkezünk meg a Frankába. Az elmúlt években is számos diák vállalkozott a túrára, de idén közel nyolcvan próbálkozott meg teljesíteni az embert próbáló útvonalat. Az este folyamán körülbelül 10 kilométerenként álltunk meg egy-egy frissítőponton, ahol meleg Franka-tea és némi élelem várt ránk, de akár fel is lehetett adni a túrát. A végtelennek tűnő éjjeli séta hosszú beszélgetésekre, éneklésre, csoportonkénti közös imára adott lehetőséget. A bajtársiasság és az állóképesség mindig nagyon előtérbe kerül ilyenkor, ami egy frankás diák életében nagy szerepet játszik egyébként is. Személy szerint én mindig nagyon várom ezeket a túrákat és nagyon sokat jelentenek nekem.

(BORSOS ANDRÁS, 11/A)

A technikai dolgozóink őszi kirándulása

Az őszi szünetben, 2023. november 3-án iskolánk ferences szerzetesei meghívására nagyon szép és tartalmas kiránduláson vehettek részt iskolánk technikai dolgozói. Komáromi Előd atya köszöntése és a közös reggeli ima után Csákváron egy kávéra és sütire kaptunk meghívást. A következő megálló Csókakő várának a „bevétele” volt. Az eső és a meredek út sem riasztott el senkit, a vár legmagasabb pontjára érve csodás panoráma fogadott bennünket. Jutalmul még az eső is elállt! Bodajkra érve Mórocz Tamás ferences öregdiák (2002/A), kanonok, címzetes apát, helyettes esperes kedves szavai és a templom bemutatása után Tamás atya gyönyörű orgonajátékát élvezhettük. A Bodajki Segítő Szűz Mária Kegyhelyet körbejárva rengeteg hátrahagyott és mentett értéket figyelhettünk meg. A Segítő Szűzanya oltára előtt megállva eléje vihattuk kéréseinket, közbenjárását kérve ki-kí a saját szándéka szerint. Hazafelé megálltunk még Zsámbékon, igaz a romtemplomot csak kívülről nézhettük meg, de a nap végén így is sok élménnyel és hálás szívvel térhettünk haza.

SZÉKELY GÁBORNÉ

Regula 800 maraton

November 29-én, szerdán volt a 800. évfordulója annak, hogy 1223-ban III. Honóriusz pápa megerősítette Szent Ferenc reguláját. Már 28-án este a templomban ünnepi zsolozsma keretében emlékeztünk meg erről a nagy ünnepéről, majd utána a kvadrumban igazi frankás módon ünnepeltünk: énekléssel, tűzijátékkal, tortával. Másnap, az évforduló napján a Ferences Rendtartomány egy 800 perces élő közvetítés formájában emlékezett meg erről az eseményről. Ferences testvérek, ferences iskolák diákjai és tanárai, ferences intézmények dolgozói, valamint a Ferences Család tagjai olvastak fel részleteket a Regulából, Szent Ferenc életrajzaiból, valamint a regulamagyarázatokból. Az eseményt online lehetett követni, de visszanézhető a rendtartomány közösségi felületein is. Iskolánkban Mihály testvér vezetésével öt 11. és 12. évfolyamos társammal vettünk részt a programon. A felolvasás a pasaréti közösségi ház kápolnájában történt. Megérkezésünket követően átnéztük a szövegeket, és a percre pontos beosztás szerint a kamerák előtt felolvastuk azokat.

TÓDOR ÁLMOS, 12/A

Találkozás egy szíriai ferencessel

Néhány diáktársammal Kapisztrán atya vezetésével részt vettünk Budapesten Firas Lutfi ferences szerzetes előadásán. A testvér Szíriából érkezett Magyarországra, hogy köszönetet mondjon a magyaroknak, és hogy elmondja, milyen a keresztény emberek sorsa háború sújtotta hazájában. Köszönete a Szíriában rengeteget segítő Hungary Helps önkénteseinek és a szervezet különböző támogatósainak szólt. Számos olyan szörnyűséges ténnyel szembesülhettünk az előadás során, melyek a mi mindennapjainkat nem érintik és még csak nem is hallunk róluk. Szíria egy kiemelkedően fontos keresztény múlttal rendelkező muszlim ország, ahol általánosak a porrá zúzott utcák, templomok, a rettegés és az éhezés. Ebben az országban Jézus követőinek nap mint nap tanúságot kell tenniük, többen hitükért életüket adva válnak vértanúvá. Lutfi atya ilyen helyzetben éli mindennapjait, de ahelyett, hogy az életét féltve hátrahagyná országát, emberek ezreinek nyújt támaszt, misszióban segít a rászoruló, nem csak keresztény szenvedőknek. Ilyen tragédiák, nehézségek közt tapasztalva Lutfi atya reménytelen derűjét, mélyen elgondolkodhatunk mindennapjaink „problémáin” és a ferences lelkület erejéről.

ÁMON ANDRÁS, 12/A

Karácsony Szent Ferenc szemével nézve

Interjú Mihály testvérrel karácsonyra készülődve

☞ *Testvér hogyan készül a karácsonyra?*

– Az adventet minél csendesebben próbálom megélni. Általában ilyenkor zenebőjtöt tartok. A zenehallgatás számomra rendkívül fontos kikapcsolódás és erőforrás, ugyanakkor sokszor azt tapasztalom, hogyha túlzásba viszem, akkor az imaéletem rovására megy. A másik idei elhatározásom a Youtube shorts videókról való lemondás. Az így felszabadított időt próbálom úgy használni, hogy minél inkább jelen legyek a jó Isten és az ember-társaim számára.

☞ *Önnek melyek az advent legszebb pillanatai?*

– Mindenképpen idesorolnám a rorate-miséket, a gyertyagyújtási alkalmakat, az izgalmas adventi pontversenyeket, továbbá a lemondásokkal járó többletek megélését is. Ez utóbbi alatt azt értem, hogy az advent végére egy mély benső változást szoktam meg tapasztalni, sokkal békésebbé, megértőbbé válok, és valahogy kiélesednek az érzékszerveim a szépre és a jóra.

☞ *Mi az az adventi pontverseny?*

– Tulajdonképpen az adventi miséken való ministráláshoz kötődik, melynek hagyománya még mindig él egyes plébániákon. Adott egy mező, amelyen a ministrálás által megszerzett pontok alapján lehet lépkedni, és aki először ér be a célba, azé lesz a fődíj. Ifjú ministránsként nagy volt bennem a küzdőszellem, és többször is sikerült megnyernem a versenyt. Pásáréti ferences növendék-ként pedig már mint ministránsvezető

követhettem végig a fiúk áldozatos küzdelmeit és sikereit.

☞ *És mi a karácsony legszebb momentuma a testvér szerint?*

– Maga a Szenteste. Nagyon örülök, hogy rendtagként beletesteseülhettem a ferences hagyományba, és testvéri közösségben élhetem meg az ünnepet.

☞ *A ferences rend melyik karácsonyi hagyományát tartja a legszívhezszólóbbnak?*

– Az egyik legszebb pillanat az, amikor az éjféli mise után bevisszük a jászlat a rendi ebédlőbe, és a karácsonyfa elé tesszük, majd pedig egy tíz könyörgésből álló paraliturgia következik. Ezt követi az ünnepi vacsora, azután pedig az ajándékosztás. Utóbbi különösen is bensőséges, mert ilyenkor az ajándék mellé mindig írunk egy levelet is annak, akit kihúztunk. Nagyon érdekes, hogy mióta a rend tagja vagyok, megtanultam Szent Ferenc szemével nézni az ünnepet. Általa megértettem, hogy mennyire alázatos Istenünk van, hiszen szeretetének nagyságát a betlehemi Kisded kicsinységében és törékenységében tárta fel előttünk. Továbbá rendkívül megfogott az, ahogyan a Szeráfi Atyánk párhuzamot von az Eucharisztia és a gyermek Jézus között: „Íme, Isten Fia mindennap megalázza magát, mint akkor, amikor a királyi trónról jött a Szűz méhébe; mindennap ő maga jön hozzánk alázatos külsőben; mindennap leszáll az Atya kebléről az oltárra a pap kezébe.” (Int. I.)

☞ *Ha Mihály testvérnek a rendje, az iskola és persze saját nevében ajándékot vihetne a gyermek Jézusnak, mi lenne az?*

– Valószínűleg a jószándékainkat és jócselekedeteinket vinném el neki.

☞ *Az Ön családjában van valamilyen különleges hagyomány, amivel ünnepelték a karácsonyt?*

– Korábban a családunk minden évben Lentiben ünnepelte a karácsonyt a nagynénémnél. Családom ezen ága nem volt vallásgyakorló, úgyhogy az ünnepi vacsora, majd az ajándékozás után mindig egymagam mentem el az éjféli misére. Nagy élmény volt egyedül a ropogó hóban, a sötétben a templomba menni, ahol mély otthonosságerzet fogott el mindig. Ilyenkor természetesen az otthonmaradt családomért is imádkoztam, és bíztam benne, hogy egyszer majd ők is eljönnek velem.

☞ *Kapott valamikor angyalokzárásra olyan ajándékot, amit nagyon szívhezszólónak talált?*

– Igen. Egy dörzsmozsarat és a puska-por készítéséhez szükséges alapanyagokat. Nagyon örültem ennek az ajándéknak, de leginkább az ajándékozó testvér által megfogalmazott levél volt a legmeghatóbb a számomra. Ebben a levélben kifejtette, hogy mennyire örül neki, hogy az anyag titkainak fűrkészése során meglátom és felfedezem a Teremtő Isten nagyságát. E sorok között éreztem a megértést és az elfogadást. Éreztem, hogy ebben a betlehemi Kisded köré csoportosult testvéri közösségben igazán otthon lehetek.

MOLNÁR HUNOR (9/A)

✦ AKTUÁLIS

BOGEN 2023

Egy barátság története

A Covid-időszak egyik nagy pozitívuma az volt számomra, hogy barátságaink megerősödtek, új szintre léptek. Ezt nemcsak magánemberként, hanem frankás tanérként is mondhatom. A 2023 áprilisában újraindított bogeni cserediákprogram ennek egyik ékes példája, melyről több szempontból is megtiszteltetés írni.

Huszonöt évvel ezelőtt édesanyám (Nyitrai Lászlóné, vagy ahogy az öregdiákok ismerik: Tyiha Tanárnő) és Árpád atya elindítottak egy cserediák-kapcsolatot egy bajorországi UNESCO-s iskolával. Kamaszkoromból csak az ajándékbögre, Georg bácsi és Claudia néni, később Martina tanárnő arca, illetve anyukám egy-egy hetes távolléte maradt meg, illetve az, hogy a cserediákprogram jó lehetőség. A Frankába kerülve örömmel konstatáltam, hogy Somfai Melinda tanárnő, kolléganóm folytatja nagy sikerrel, rengeteg munkával, de szerencsére sok segítséggel ezt a remek programot.

A Covid-járvány elmúltával lassan minden újraéledt, de erre a programra nagyon kevés jelentkező akadt. Ez a sürgető helyzet viszont jó lehetőséget adott a nyelvi munkaközösség régen várt együttműködésére: Megnyitottuk a programot a németesek mellett a jó angolosok felé is, így pár nap alatt túljelentkezés mutatkozott. Az áprilisi és októberi egy-egy hét lebonyolításában mind a négyen, németesek, illetve testnevelő és szerzetes kollégák működtek együtt.

Az októberi kiutazásunk nem volt izgalomtól mentes: hogy a költségeket racionális keretek között tartsuk, a vonatozás mellett döntöttünk. A MÁV-nál beállt helyzet miatt viszont odafele tíz órát utaztunk három átszállással, hazafele tizennégy órát négy átszállással (szerencsénkre csak egy hátizsáknyi ruhát veszítettünk el). A kiutazás előtti héten a kísérőtanároknál is személycsere történt, ráadásul a német fél a megérkezésünk estéjére egy nagy állófogadást hirdetett meg, így az ünneplő ruhánkat és az iskola, valamint Esztergom Város Önkormányzata által küldött ajándékokat is vonattal kellett gyűrődés- és törésmentesen kiszállítani.

A bogeni Veit Höser Gimnázium közösségi termében aztán szívhez szóló, szeretetteljes fogadtatásban volt részünk: a tartományi képviselő, az iskola vezetősége, a cserekapcsolat német alapítói, jelenlegi és jövőbeli kapcsolattartói, a vendégfogadó diákok és szülei (legtöbbször Dirndl-ben) megemlékező dia-show-val (felvonultatva a Franka ehhez a kapcsolathoz köthető tanárait és volt igazgatóit, szerzetesait), szívvel-köszöntéssel (részben magyarul!),

harmonikajátékkal, valamint hatalmas eszem-iszommal vártak minket. Az éveken át tartó baráti viszony jó érzése azokra is átragadt, akik most először láttak minket együtt: Képviselő Úr a jó magyar kapcsolatairól mesélt, Igazgató Úr végig velünk maradt, és a hét során visszahívott minket még egy személyes találkozóra, a régi, a jelenlegi és a jövőbeli partnerek egy asztalnál ülve beszélgettünk, mintha csak pár nap maradt volna ki az elmúlt időszakból. Az est fénypontja viszont – talán nem túlzás ezt állítani – az Ördög útja volt. A frankás fiúk áprilisban a búcsúesten spontán táncház keretein belül megtanították a vendégeknek ezt a népszerű magyar táncot, a német gyerekek pedig a szívükbe (és a lábukba) zárták. A kezdeti nyelvi korlátok feloldására, a mi büszkeségünkre és a német vendéglátók legnagyobb csodálatára nem is találhattak volna jobb utat.

Ami innen következett, az egy fantasztikusan sikerült program „átlagos” története. A párkányi vasútállomáson úgy búcsúztam a gyerekektől, hogy ezt a csapatot (egy pár nap pihenés után) bármikor bárhova újra magammal vinném: méltón képviselték Magyarországot, a Frankát és a családjaik értékrendjét.

A folytatás? A bajor kolléganő pityerege jelezte, hogy már most hiányzunk, a német diákok Budapesten szeretnének tölteni pár napot a karácsonyi szünetben, illetve a 16-16 helyre mind a német, mind a magyar félnél negyven főnél is több már a jelentkezők száma már most.

A magam részéről már csak a köszönet maradt a régi és jelenlegi összes résztvevő és segítő kolléga felé, akik által ez a kapcsolat tovább él, és akiknek hála: Bogen a családban marad.

BÁNHIDY NÉ NYITRAI ÁGNES
ANGOL-NÉMET SZAKOS TANÁR

Franka

Ki mit tud?

Az idei évben is megrendezésre került a Mikulásvárás a Frankában. A Mikulás megérkezése előtt azonban ismét lehetősége volt a diákoknak megmérettetni tehetségüket a Ki mit tud? versenyen.

A rendezvény szervezése és lebonyolítása idén is a 11. évfolyam vezetésével jött létre. Körülbelül egyhónapos készülődés után december 5-én este, a vacsora után el is kezdődhetett a műsor. A diákok idén is sokszínű, kreatív és humoros előadásokkal igyekeztek elkápráztatni a zsűrit. A bírák székébe Mihály Tünde és Bencze Regina tanárnő ülhetek. Mellettük volt még Deissinger Ákos tanár úr és Quirin testvér is. A produkciók megkezdése előtt a diákság közösen búcsúzott el a nyugdíjba vonuló Tünde tanárnőtől.

Idén tíz előadó mutatta meg tehetségét az este folyamán. Fellépésük után a zsűri véleményét is hallhattuk, majd pontozták az előadást. Az előadók elképesztő hangulatot tudtak teremteni, és mindenki nagyon jól szórakozott. A versenyzők után két bónusz produkció is várta a nézőket, melyeket már nem képezték a verseny részét. Először egy fantasztikus dobolást, majd a 12. évfolyam éneklését hallhatták a diákok és tanárok. A pontok összeszámolása alatt pedig megérkezett a várva várt Mikulás. Rénszarvasai (9/B) segítségével szaloncukrot dobált a diákseregnek, és minden osztálynak adott ajándékot. Mindezek után az eredményhirdetés következett. Harmadik helyen Menyhárt Márton (11/B) végzett, aki népdalokat játszott harmonikáján. Második helyezett Kaszper Sebestyén (12/A) lett, aki Janus Pannonius versét szavalta el latinul. Első helyen pedig Ádám Attila (11/A) végzett. Ő és társai a *Bánk bán* ikonikus bordalát adták elő a színpadon. Emellett a közönségnek is lehetősége volt szavazni az általuk legjobbnak tartott produkcióra. Ezt az elismerést Borsos András (11/A) kapta *Beton Hofi* dalainak eléneklésével.

Véleményem szerint mindenki nagyon jól érezte magát, és sikerült kikapcsolódnia a hosszú nap után. Lefekvés előtt a diákok elhelyeztek egy pár tiszta lábbelit a szobáikban vagy a stúdiótermekben, remélve, hogy jár még arra a Mikulás.

LACZÓ BÁLINT (11/A)

Makett címe: **Grecciói karácsony**

Készítette: Kovács Bence László 10/B

(Készült az Assisi Szent Ferenc karácsonya Greccióban című országos pályázat művészeti alkotás kategóriájában.)

Kovács Gellért (8/A) verse

Grecciói betlehem

Dicsőült Ferencben
Lángolt a szeretet
Azon az éjszakán
Melyen az Úr Krisztus
A földre érkezett.
Áldott jó Szent Ferenc
Jászlát állítottatott,
A jászolba szénát,
Mellé ökröt
És szamarat hozatott.

„Az ökör megismeri gazdáját, a szamár pedig urának jászlát.
Izrael azonban nem ismer engem, népem nem ért meg.”

Greccio közelében,
Egy barlang szívében
Ünnep előestéjén
A kis Jézus elevenedék meg.
Boldog Ferencnek
Fellángolt a szíve,
Mézédesen beszélt
A jó embereknek.

„Az ökör megismeri gazdáját, a szamár pedig urának jászlát.
Izrael azonban nem ismer engem, népem nem ért meg.”

Nagy öröm fogta el a
A barátok szívét.
Ünnep végeztével
Mindenki hazatért.
Isten kegyelméből
És szeretetéből
A jászol szénája
Betegeket gyógyít,
Azóta karácsony van
Greccióban mindig.

„Az ökör megismeri gazdáját, a szamár pedig urának jászlát.
Izrael azonban nem ismer engem, népem nem ért meg.”

(Készült az Assisi Szent Ferenc karácsonya Greccióban című országos pályázat irodalmi alkotás kategóriájában.)

✦ LELKISÉG

A betlehemi jászol fénylő szalmája

Idén karácsonykor nyolcszáz éve annak, hogy Szent Ferenc egy Greccio nevű kis városka melletti barlangban társaival élő betlehemet állított, és a jászolban megtörtént a csoda: az ünneplők szeme előtt megjelent maga a Gyermeke Jézus! Amióta János nemes segített életre hívni Szent Ferencnek a betlehemet, a ferences templomokban elterjedt a betlehem állításának szokása.

Úgy gondolom, hogy Szent Ferencet talán ugyanaz a gyermeki kíváncsiság vezette, ami ott van ma is bennünk minden karácsonykor. Talán szeretne volna, ahogy mi is szeretnénk látni a barlangistállót, megbújni egy sarkában, és csak figyelni, részese lenni Jézus születésének. A ferencesek karácsonyi hagyományából, ünnepséből talán ez a betlehemi éjszaka jelenetének felidézése a legkedvesebb számomra.

Feleségemmel húsz éve Szent Ferenc ünnepén kötöttünk házasságot, három lányt és egy fiút nevelünk. Azt hiszem, másokhoz hasonlóan mi is úgy ünnepelünk, hogy az egyházi szertartások és az ősi magyar hagyományaink mellett saját kis szokásokat is kialakítunk magunknak a családban. Ez kell ahhoz, hogy minden évben megszülessen bennünk a csoda. Ragaszkodunk hozzá és igyekszünk mindig ugyanúgy csinálni. Számomra fontos, szinte nélkülözhetetlen része a karácsonyi ünnepnek a családi karácsonyfa alatt kialakított betlehemi jászol díszítése és ilyen a gyermekek délutáni pásztorjátéka vagy a mindig plafonig érő dús lucfenyő is a csodálatos illatával. Ősi hagyomány, hogy az adventi készülékben gyerekek napi jócselekedetükkel szalmaszálat gyűjtenek Jézus jászolába. A magyar hagyományunkban a nap sugarait jelképezi az arany színű szalma, és ha a gyerekek jók, akkor hozzájárulnak a sötétség növekedésének idején az új fénynek, Jézusnak, a Világ Világosságának megszületéséhez. Mindezek a hagyományok: a tudás, az ősi hit még akkor is ott élnek bennünk, amikor nem veszünk róluk tudomást, sőt akkor is, ha el akarják feledtetni és ki akarják ölni belőlünk. Néhány éve én is – sok kortársammal együtt – keresem azt az ősi magyar örökséget, amit a régiek nemcsak tudtak, hanem megéltek minden hétköznap és ünnepnapon.

Édesapám a mai napig emlegeti az unokáinak a regölést, a Luca napi kotyolást, a szállást kereső Szent Család járást és a betlehemezés mondatait. Ő az ötvenes években volt kisgyerek, így az akkor élő hagyomány

mára talán megfakult szövegei, még akkor is beleivódnak a gyermekeink lelkébe, ha esetleg most mosolyognak a nagypapán.

Tizenkilenc évvel ezelőtt az első, apaként megélt karácsonyomra Viktória lányom dedikált karácsonyi verseskötetet kapott az azóta sajnos elhunyt atyai jó barátomtól, Nagy Gáspár költőtől. A kötetben volt egy olyan sor, amely azóta is elkísér engem, és remélem, az egész családomat. Így szól Nagy Gáspár, aki büszke volt a három királyoktól, káldeus mágusoktól eredő nevére:

– ... kívül és belül:

*poklosan örvényült, háborult világ,
de a remény sohasem meghaló,
ha minden utolsó szalmaszál
ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ!*

Ez a sor nemcsak a zsenialitása miatt jelent sokat nekem, hogy ebben a rövid gondolatban össze tudta kapcsolni az utolsó szalmaszál reményt jelentő magyar szólás-mondását a betlehemi jászolnak, Jézus fekhelyének puhaságát adó szalmájával, hanem mert Nagy Gáspár tudta, hogy egyre háborultabb lesz a világ, és csak azért lehet az utolsó szalmaszál reményt adó, mert abból a jászolból való! Ezért írta nagybetűvel. És ott nem volt olyan szalmaszál, ami ne lenne reményt adó. Ő ugyanaból a Vas megyei paraszti világból származott, ahonnan az én őseim is, és ugyanaz az ősi hit, bölcsesség és tudás vezette az életét, amit csodáltam és követni szeretnék.

Úgy gondolom, hogy a nemzedékünknek feladata és kötelessége, hogy közvetítők legyünk az őseink hite és hagyományai és a digitális világban felnövő generációk között, mert mi még meg tudjuk tenni, és nekik is szükségük van a reményt adó szalmaszállra és a Gyermekre, aki ezen az éjszakán a barlangban megszületett, ahogyan azt Szent Ferenc testi és lelki szemeivel egykor láthatta.

RÁTKAI BALÁZS (1992/B)

✦ FILMAJÁNLÓ

Semmelweis

Mi a fontosabb: a jó hírnév fenntartása és a társadalom elismerésének megszerzése, vagy egy mindenki által egyértelműnek vélt probléma kutatása, az esetleges kudarcok árán? Semmelweis Ignác szembeszállva felettesei fojtogató természetével próbált meg saját értékrendje szerint cselekedni. A nemrég bemutatott magyar filmdrámában megismerhetjük a lázadó orvos élettörténetét, felfedezésének jelentőségét, és belekapcsolódhatunk a környezetében lévő emberek jellemének különbözőségeiből fakadó bonyodalmakba.

A film Bécsben játszódik, az akkoriiban egyik legjobb hírben álló szülészeti klinikán. A nyitóképekben szemtanúi lehetünk a rendelő mindennapjainak: szülések, boncolások lebonyolítása és az akkor vírusnak vélt gyermekágyi lázban szenvedő anyák és gyerekek halála. Ez nem egy idilli világ. Semmelweisnek és magyar orvostársainak nemcsak a „jár-vánnyal” és annak következményeivel, hanem az elnyomó hierarchiával és a nemzetiségükből adódó diszkriminációval is szembe kell nézniük. Ilyen körülmények között Semmelweis karakterét – érthető módon – legfőképpen a szigor jellemzi, akit nem foglalkoztatnak a világias problémák, és aki, ha kell éjszakán át dolgozik azért, hogy anyák és újszülöttek életét mentse. Főszereplőnek ami a szívéen, az a száján – ez sokszor bajba keveri.

Semmelweis megjegyezte: „mindennek egy egyszerű oka van”. Ezen az elgondoláson felbátorodva és ellenszegülve a tudományos világra jellemző tekintélyelvű

rendszerrel, sőt akár még a szabályok megszegésével is kiharcolta lehetőségét teóriája bizonyítására. Ezzel tette magát méltóvá arra, hogy az anyák megmentőjeként emlékezzünk rá.

A képi világot a korhűség és a naturalizmus jellemzi: megcsodálhatjuk a XIX. századvégi Bécs atmoszféráját, és nem egyszer láthatunk meglepően élethű szülési vagy boncolási jelenetet. Az operatőri munka egészen magávalragadó, a kameraállások kifejezetten egyedi.

Semmelweis következetessége, kitartása, önfeláldozása, fegyelmezettsége és motivációja nekünk is remek példaként szolgálhat. Soha nem az elismerés, hatalom és hírnév lebegett a szemelőtt, hanem a közjó: az élet védelme. Ez a film rávilágít arra, hogy egy igaz élet mások önzetlen szolgálatával teljes. Nekünk, keresztény fiataloknak is törekednünk kell követni a jó példát. A cél: úgy itthagyni ezt a világot, hogy szebb legyen, mint mikor kaptuk.

SZALAI MÁRK ÉS TÖRÖK BENEDEK (12/A)

Míg élek büszke leszek arra a négy feledhetetlen esztergomi évre

Dr. Lilik István (1973/A)

Unokabátyám, Rojtos Pali – akkor már érettségi előtt álló 4/A-s – 1968 novemberében, mint 1965 óta minden novemberben hazajött Esztergomból őszi szünetre, és meglátogatott bennünket. Hogy Pelikán József gátör szófordulatával éljek: „akkor még nem sejtettem”, hogy ez a látogatás sorsdöntő lesz a számomra, és 1969. szeptember 1-jén, egy hétfői napon ott fogok állni a gimnázium teherportájánál, integetve az éppen távozó édesapámnak, és másnap megkezdem tanulmányaimat a Temesvári Pelbárt Ferences Gimnáziumban. De ne fussunk annyira előre, kezdjük a történetet az elején!

1955-ben születtem Budapest mellett Mendén, születésemkor még földműves, de a kollektivizálás eredményeként munkássá vált, mélyen vallásos katolikus családban. Édesapám 1959-től – a földművelést befejezve – nyomdai munkás volt 1970-ben történt leszálalékolásáig, édesanyám pedig különböző munkahelyek után 20 évig – nyugdíjba vonulásáig – kántorként és mellette egy ideig harangozóként is tevékenykedett.

Én a '60-as évek második felében egyházközségünk egyik főministránsa voltam. 1966-ban plébánosunk – Kovács István atya, akit mindenki egyszerűen csak Pista bácsiként emleget ma is – segítségével felelevenítettünk egy régen abbahagyott karácsony előtti hagyományt, és sokak megdöbbenésére évenként keresztül betlehemeztünk advent idején.

1969. szeptember 1-jén megkezdődtek gimnáziumi tanulmányaim. Azon a szeptember 1-jén, mikor édesapám „otthagyt” Esztergomban, olyan egyedül éreztem magam, mint soha azelőtt vagy azóta, de ez az érzés csak addig tartott, míg felmentem: most már nem emlékszem, hogy az osztályunkba vagy a hálótermünkbe, amely szerelőcsarnokhoz hasonlítható méretével teljesen megdöbbenett.

Veres Géza atya mint prefektus, illetve Kaszab Ilo-na osztályfőnök vezetésével itt eltöltött négy év minden tekintetben egy életre szóló alapot adott hit és tudomány tekintetében.

Itt szerettem meg egy életre a történelmet Szántó Konrád atya, az irodalmat pedig Lukács István tanár úr óráinak köszönhetően.

Ma is kedvenceim a történelmi tárgyú regények, az utóbbi években főként Benkő László, Bán Mór, Urbánszky László magyar történelmi témájú írásai.

Innen datálódik Gárdonyi Géza *Egri csillagok* című regényének szeretete is, melyből pillanatnyilag 144 db-os gyűjteménnyel rendelkezem (csak az egri Bródy Sándor Megyei és Városi Könyvtár e tárgyú gyűjteménye a nagyobb).

A gimnáziumban tanultam meg, hogy milyen önállóan, de mégis nagyobb közösség tagjaként élni, miként lehet összehesze-szólódni, és az első pillanatban esetleg jelentősnek tűnő sérelmeken felülkerekedni.

Itt tanultam meg, hogy milyen másról gondoskodni akkor, amikor Nagy Pista barátommal évekig segítettük a betegség folytán mozgásában korlátozott Fodróczy Béda atyát mindennapjai során.

Érettségi után – tekintettel arra, hogy felvételt nyertem a szegedi József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karára – 1973. szeptember 2-án megkezdtem katonai szolgálatomat Kalocsán. Itt tapasztaltam meg először – későbbi életem folyamán pedig még a legváratlabb helyeken is számtalanszor –, hogy frankások mindenhol vannak, hiszen itt találkoztam az előző évben végzett Wildmann Jancsival (1972/A), akivel 11 hónapot töltöttünk el közös körletben.

A négy év esztergomi kollégium és a tizenegy hónap kalocsai „kollégium” után már mint gyakorlott bentlakó kezdtem meg szegedi tanulmányaimat, melynek lezárásaként, 1979. januárjában kézhez kaptam a jogi diplomámat.

A diploma megszerzése és a jogi szakvizsga letétele után állami gazdasági, ezt követően termelőszövetkezeti jogtanácsosként, ügyvédként, majd 2008-tól nyugdíjba vonulásomig az MNV Zrt.-nél vagyongazdálkodási jogi menedzserként dolgoztam.

Őseim földhöz, mezőgazdasághoz kötődő múltja pályám során végig elkísért, akár jogtanácsos, akár ügyvéd voltam, hiszen mindkét munkakörben feladataim, ügyeim jelentős részét földügyek képezték, az MNV Zrt.-nél pedig többek között hazánk tíz nemzeti parkjának, illetve három ménesbirtokának állami vagyongazdálkodással kapcsolatos ügyeit intéztem.

Munkám során mindig fülembé csengtek egy régi ügyvéd ismerősöm, még középiskolásként hallott szavai: „*Jegyezd meg, megéri becsületesnek lenni!*” Most, évtizedek múltán is azt mondhatom, hogy igaza volt, mert ha anyagilag nem is mindig, de erkölcsileg, emberileg mindenféleképpen megéri. Boldog lennék – bár tudom, hogy sokan vallják ezt, és így is élnek –, ha ezt minél többen az eszükbe vésnék, és eszerint élnének, dolgoznának.

1981-ben nősültem meg. Házasságunkból két fiunk született, akik – hála Istennek megfogadva atyai szavaimat, melyek szerint „egy bolond elég a családban” – nem folytatják apjuk hivatását. Idősebb fiam – István – építésmérnök, kisebbik fiam – Ádám – informatikus. Mindketten házások, és eddig három unokával – két fiú és egy kislány – örvendeztettek meg. Kislány unokámnak sajnos már csak én örülhettem, ugyanis feleségem 2014-ben örökre itt hagyott bennünket.

Egy öregdiák-találkozón Tokár János atya – akkori igazgató –, akinek annak idején szecskavezére voltam, így szólt a fiaimhoz: „*Úgy nézzetek édesapátokra, hogy ő volt az első főnököm!*”

A középiskolában sajnáltam, hogy a mi osztályunk gyakorlati foglalkozása kertészet volt és nem könyvkötés. E hiányt pótlandó nyugdíjba vonulásom előtt megtanultam könyvet kötni, és így ma már új könyvek kötésével és régi, megrongálódott könyvek javításával is foglalkozom.

A rendszerváltás idején többen mondták – többnyire gúnyosan –, hogy most már nyugodtan hangoztathatom, hogy ferences gimnáziumba jártam. Ezek legnagyobb megdöbbenésére jeleztem, hogy ezt eddig sem titkoltam, mindig büszke voltam és ma is büszke vagyok arra, hogy egy olyan nagy család tagja lehetek, melyet csak úgy emlegetnek, hogy a *frankások*.

A jelenkor diákjai talán ma még nem érzik, hiszen sokszor csak fogcsikorgatva végzett nehéz munkának tűnik, hogy milyen nagy dolog az ősi alma mater falai között tanulni, de évek, évtizedek múlva büszkékké lesznek az Esztergomban töltött évekre.

Mindig büszke voltam, és még élek büszke leszek arra a négy feledhetetlen évre, amit Esztergomban töltöttem. Büszke vagyok osztálytársaimra és tanáraimra, akikkel a közösen töltött éveket végigörültük és végigküzdöttük.

A múltra visszatekintve nem dicsekedhetek sorsfordító nagy tettek véghezvitelével, de büszke vagyok arra, hogy minden helyzetben tisztességgel és becsülettel helytálltam, ahol csak lehetett megpróbáltam segíteni, jobbítani, így tudom és hiszem, hogy a végső elszámoláskor emelt fővel mondhatom Szent Pál apostol szavait idézve:

*„Ama nemes harcot megharcoltam,
futásomat elvégeztem,
a hitet megtartottam.”*

(2Tim 4,7)

Gerencsér József P. Sándor OFM

Halálának 35. évfordulójára emlékezünk

Gerencsér József P. Sándor az 1941/1942-es tanévtől az 1969/1970-es tanévig tanított iskolánkban. A kezdetekben természetrajzot és mennyiségtant, majd matematikát és fizikát oktatott. Sándor atya nemcsak rendkívül elismert matematikatanár volt, hanem messze földön híres gombaszakértő is. 1946–1963 között négy osztálynak volt az osztályfőnöke.

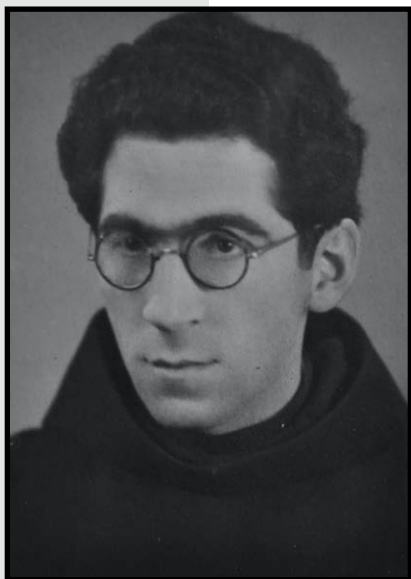

Iskolánk egykori testnevelő tanára, Kékesi Tibor tanár úr emlékeiből idézünk: „De itt él az emlékezetemben Gerencsér Sándor atya is. Csodálatos jellem volt. Olyan szigorú matematikatanárt még életemben nem láttam. Az ő óráján valóban még a légy zümmögését is meg lehetett hallani. Mindig keményen ragaszkodott az elveihez, egy alkalommal, a kedvemért, mégis kivételt tett. Nálunk, a ferenceseknél, nem volt osztályismétlés, márpedig az egyik élsportolóm bukásra állt matematikából. Megkértem, hogy engedje át – megtette. Soha nem felejttem el neki. Ugyanakkor amilyen szigorú volt a gyerekekkel és általában az emberekkel, olyan ferences gyengédséggel bánt a madarakkal, állatokkal. Rendszeresen járta az erdőt, ő volt a környék leghíresebb gombaszakértője. Ismerte és értette az állatok és a növények nyelvét. Mái őrzök egy üveggel a híres „Sándor cseppekből”, amelyeket ő készített harmincháromféle növényből, valami utánozhatatlan, speciális recept szerint. Egyszer motorcsónakkal elvittem a Tati-szigetek felé. Rengeteg apró nyárfa nőtt ott akkoriban. Kérte, hogy álljunk meg, ő kivett néhányat, és elültette az iskola udvarán. Mára hatalmas fákká terebélyesedtek.” (Forrás: Hídlap. Az interjút Varga Péter készítette 2009-ben)

Sándor atya életének 79., szerzetességének 59., papságának 53. évében 1988. augusztus 20-án hunyt el. Gyászjelentésében ez áll: „Színvonalas matematikaoktatásban példás hűséggel szolgálta a magyar katolikus ifjúság ügyét. Szent Ferenc atyánk elkápráztató lelki gazdagságából Sándor atya a természet iránti szeretet rendkívüli adományát kapta meg Istentől. A megtestesülés hitében kifogyhatatlan csodálattal szemlélte és testvéri érzésekkel szerette a növény- és állatvilágot. A gyógynövények és gombák szakismeretét sokaknak átadta. (Részlet a gyászjelentéséből).

Temetése 1988. augusztus 26-án volt Esztergomban, az esztergomi rendház kriptájában helyezték örök nyugalomra.

FOTÓK: MAGYAR FERENCES KÖNYVTÁR ÉS LEVÉLTÁR
AZ IN MEMORIAM ROVATOT ÖSSZEÁLLÍTTA: KEDVES ILONA

Kerlezsa Albin P. Lőrinc OFM

Halálának 30. évfordulójára emlékezünk

Kerlezsa Albin P. Lőrinc az 1950/1951-es tanévtől az 1985/1986-os tanévig tanított gimnáziumunkban. Az 1972/1973-as tanévig orosz nyelvet, majd orosz nyelvet és fényképészeti ismereteket tanított. 1959-1970 között két osztálynak volt az osztályfőnöke, egy osztálynak prefektusa és osztályfőnöke, egy osztálynak pedig prefektusa. Lőrinc atya 1923-ban született Szlovéniában, Mariborban. A ferences rendbe 1941. szeptember 18-án lépett be, akkor egy szót sem tudott magyarul. A kezdeti időkben majdnem minden idejét a könyvtárban töltötte Szombathelyen, sokat olvasott, így nyelvtudása is egyre tökéletesebb lett. Pappá szentelésére a szerzetesrendek feloszlata után Szombathelyen került sor. Pappá szentelésétől haláláig az esztergomi ferences rendházban élt, ahol 36 éven át szolgált a magyar ifjúságot.

P. Tornyos Kálmán OFM így emlékezik Lőrinc atyára: „Köztudott az ifjúság ellenérzése az orosz nyelv iránt. Sokféleképpen próbálkozott Lőrinc atya is. Egy alkalommal feljelentették, hogy erőszakosan végzi munkáját (az orosz nyelv megszerettetését). Bizottság jött, kivizsgálták. Semmi olyat nem állapítottak meg, ami büntetést érdemelt volna. Huncutkásan megkérdezték, mi a garancia arra, hogy a diákokkal megszeretteti a nyelvet? »A személyem« – felelte Lőrinc atya. Nehezen viselte el a szigorú rendszerességet. Olyan lángoló ember volt, lelke legmélyén határozott és szigorú elkötelezettséggel. Részleteiben azonban sok meglepetését tartogató egyéniség. (...) Világít is, melegít is, nyugtalanít is, és sok meglepetést tartogat.(...) Jó érzékkel, fáradhatatlanul szervezte a diákszínpadot. Kiváló érzékkel kezelte a harmóniumot, zongorát, bár zenét nem tanult. Előadások betanítása, kulisszák összeállítása, festése, a színpad építése minden esztendőben hetekig leköttötte. Vezette a fotószakkört, maga is sokat dolgozott a sötétkamrában. A ballagási ünnepély rendezésében fáradhatatlan és ötletes volt. Amikor azonban már észrevette, hogy segítői között van már olyan, aki önállóan is meg tudná tenni eddigi munkáját, okosan átengedte, és megmaradt önzetlen segítőknek. Osztályaiban annak ellenére, hogy a maga személyében nem volt a szigorú, következetes munka embere, minden olajozottan ment.” (Forrás: Jubileumi évkönyv, 1993)

Betegsége ellenére váratlanul költözött el az égi hazába, így már nem érthette meg az olyannyira várt aranymisés jubileumát. 1993. szeptember 10-én hunyt el, temetése 1993. szeptember 17-én volt, az esztergomi rendház kriptájában helyezték örök nyugalomra.

» **2023. szeptember 19-én** Ferences 800 címmel rendezték meg a XVII. Szakrális Építészeti és Belső-építészeti Konferenciát a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán, amelynek témája a ferences építészete és lelkisége volt. A rendalapításának 800. évfordulója alkalmából szervezett rendezvényen az előadók kitértek a ferences épületek jelenleg zajló felújításaira is. A konferencián előadást tartott többek között P. dr. Varga Kapisztrán OFM, gimnáziumunk lelki igazgatóhelyettese, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola tanára is. Gutowski Róbert építész gimnáziumunk új szárnyának bővítéséről tartott előadást.

» **Október 23-ai** nemzeti ünnepen iskolánk méltó módon emlékezett meg az '56-os forradalom mártírjairól és hőseiről, amelynek szervezője dr. Marek Viktor tanár úr volt. Köszönjük Éhmann Gábor tanár úrnak, testvériskolánk, a budapesti SzentAngéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium történelem szakos tanárának értékes előadását! Salgó-Nemes Barnabás 12/B osztályos tanuló szavalattal, iskolánk énekkara pedig szép előadással járult hozzá az ünnepi műsorhoz.

» **Október 22-én** este tanáraink, nevelőink és diákjaink részvételével 56 kilométeres emléktúrával emlékeztünk az október 23-i eseményekre. A túrán százan vettek részt, menet közben kisebb csoportokra oszlottak. „Ez a túra több mint megemlékezés, emléktúrának nevezzük, de annál sokkal többet ad mindannyiunk számára. Szeretnénk, ha a fiúk kihívás elé lennének állítva és megértenék, hogy egy ilyen teljesítménytúra által is közelebb kerülhetnek Istenhez. Este indultunk útnak Esztergomból és reggelre értünk vissza ide, tehát egész éjszaka mentünk. Idén szakadt az eső, de ezzel együtt a többség végigcsinálta. Egy za-

rándoklathoz is hasonlíthatnám a túrát: imádsággal kezdjük és azzal is fejezzük be, közben pedig – az '56-os fiatal hősközhöz hasonlóan – megtapasztalhatjuk, hogy egy nálunk nagyobb dologgal mennyire tudunk megbirkózni.” (P. Radványi Atanáz OFM)

» **2023. november 05-én** az alattyáni temetőben megáldották P. dr. Frajka Félix OFM sírkövét.

» **2023. november 17-19.** között több mint 170-en gyűltek össze a Mátraverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhelyen, a világi rendi testvérek és a szegénygondozó nővérek által szervezett Ferences Család találkóján.

» **2023. november 23-án** kiállítóként iskolánk is részt vett az esztergomi Suzuki Arénában megrendezett Pályaválasztási és Szakmanapok rendezvényén. Gimnáziumunk tartalmas és látványos bemutatókkal, projekttel készült az eseményre. A szervezői feladatokat és gimnáziumunk képviselőjét Edőcsény Levente tanár úr, igazgatóhelyettes látta el. Köszönjük a kiállításon megjelenő diákjainknak a kiváló helytállást, és a pályaválasztás iránt érdeklődő szülők, diákok tájékoztatását. Külön köszönet Steindl Ábel öregdiákunknak (2023/A) a technikai háttér összeállításában nyújtott segítségével.

» **2023. november 23-án** a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán P. Firas Lutfi ferences tartott előadást, tanúságtételt a Szíriában megélt missziós tapasztalatairól. Előadásának címe: *A szíriai keresztények reménye és helyzete a háborúban*. Iskolánkban Kapisztrán atya vezetésével hittanosaink közül többen vettek részt az eseményen.

» **2023. november 23-án** iskolánk diákönkormányzata is részt vett az Oktatási Hivatal által Tatabányán szervezett vármegyei diáktalálkozón. Gimnáziumunkat fr. Zillich Mihály OFM, Bederna Zalán 12/A osztályos (delegált) tanuló és

Szabó Zalán 11/A osztályos (póttag) tanuló képviselte. Bederna Zalánt (mások mellett) megválasztották az országos diáktalálkozó vármegyei képviselői tisztségére. Gratulálunk!

» Assisi Szent Ferenc reguláját 1223. november 29-én erősítette meg bulájával III. Honóriusz pápa. A ferences regula jóváhagyásának 800. évfordulóján, 2023. november 28-án, az ünnep előestéjén az eseményt ünnepi zsolozsmával nyitottuk, melyben P. Balázs Jeromos, gimnáziumunk prefektusa személyes tanúságtétele hangzott el. A tanúságtételt követően diákjaink kivonultak a rendház kerengőjébe, ahol P. Komáromi Előd házfőnök, iskolánk kollégiumi igazgatóhelyettese egy ünnepi tortával jelent meg diákjaink kíséretében, akik magukkal hozták az eredeti regula bekeretezett másolatát. Ezután egy kis „fényünnepséget” is tartottunk, amelynek legvégén a szegedi tejgyár adományának köszönhetően túrórudival örvendeztettük meg a diákjainkat.

» **2023. november 29-én** Ferenc pápa levelet küldött a Ferences Család tagjainak a Szent Ferenc által megfogalmazott Megerősített regula (*Regula bullata*) pápai jóváhagyásának nyolcszázadik évfordulója (1023–2023) alkalmából. „*Szent Ferenc létének középpontjában az evangélium állt; és az Egyház jóváhagyta elhatározását, olyan szöveggé adta vissza a regulát neki és mindnyájatoknak, ferenceseknek, amely már nem csupán az alapító lelki felismerését tartalmazza, hanem egy életformát fejez ki. Ez örömmel, melyre gyakran szerettem volna rámutatni, mert »betölti azok szívét és egész életét, akik találkoznak Jézussal« (Evangélii gaudium, 1). Ezért sürgősen vissza kell térni annak a keresztény és keresztségi elkötelezettségnek az alapjához, amely minden döntésében képes az Úr szavából ihletet meríteni: lelkiségek középpontja Krisztus! Olyan férfiak és nők legyenek, akik valóban »regulát és életet« tanulnak az ő iskolájában!*” (Részlet Ferenc pápa leveléből)

» **2023. november 29-én** gimnáziumunk diákjai is bekapcsolódtak a „800 perc a 800 éves ferences regulával” című egész napos online eseménybe a Pasaréti Községi Ház kápolnájában. Reggel 8.00 órától este 21.20-ig minden órában a Ferences Rendtartomány és a Ferences Család valamelyik közösségéből olvastak fel a regulából, a regulához írt kommentárokból, Szent Ferenc műveiből, életrajzaiból részleteket. Az esemény célja a ferences lelkiség összetartó erejének megtapasztalása, illetve Ferenc életszabályának és életének felidézése, mélyebb megismerése volt. A szövegeket P. Kardos Csongor OFM állította össze, kiegészítve részletekkel többek között Celanói Tamás Szent Ferenc életrajzából, Barsi Balázs és Kajetan Esser ferences kutató regulamagyarázatából. Iskolánkban Menyhárt Márton, Juhász Barnabás, Kaszper Sebestyén, Tódor Álmos, Szabó Merse, Varga Áron tanulók, és fr. Zillich Mihály OFM olvastak fel. A közvetítéssel párhuzamosan a 18.00 órakor kezdődő élő ünnepi szentmisébe is be lehetett kapcsolódni online, amelynek ünnepi liturgiáját P. Berhidai Piusz OFM tartományfőnök celebrálta több, a budai rendházban élő vagy éppen Budapesten tartózkodó rendtársával együtt az Országúti Ferences templomban. „Ma itt vagyunk ferencesként, a Regulát ünnepelve, ezen a napon, amely a »ferences mindenszentek« – a három szeráfi rend minden szentjének ünnepe –, és tisztelettel tekintünk a Regulára. Körülveszszük ünnepi lélekkel nem is annyira a betűt, mint inkább azt a jóságot, amit Isten kigondolt nekünk, és amelyet Ő tud teljessé tenni bennünk. A Regula éppen ennek az isteni projektnek, ennek az élettervnek az eszköze. Azt segíti elő, hogy a jóság, amit Isten megkezdett bennünk, kiteljesedjék. Életszabály, keretrendszer, ami velejárója minden elkötelezett életnek.” (Részlet Piusz atya prédikációjából)

» **2023. december 1-jén** 15.45-kor Hován Ágoston atya gimnáziumunk elhunyt tanáraiért és öregdiákjaiért mutatott be szentmisét Budapesten, a Ferenciek terén.

» **2023. december 4-én** „A Szó szimfóniája – Mi is történt Greccióban 1223 karácsonyán, pontosan 800 éve?” címmel tartott előadást gimnáziumunk lelki igazgatóhelyettese, P. dr. Varga Kapisztrán a Pasaréti Községi Házban.

» **2023. december 8-án** a 100 éve született ferences festőművész, Kákonyi Asztrik atya emlékére nyílt kiállítás a Kákonyi Asztrik Kortárs Galériában. A kiállítást Kákonyi Júlia képzőművész, Asztrik atya unokahúga nyitotta meg.

» **2023. december 10-én** gimnáziumunk énekkara is közreműködött Szarka Gyula (Kossuth-díjas előadóművész, a Ghymes együttes egyik alapítója) és zenekara által szervezett Zenés Csillagváró műsorán, amelynek helyszíne a Szent Adalbert Központ volt. Gimnáziumunk kórusát P. dr. Varga Kapisztrán, gimnáziumunk lelki igazgatóhelyettese vezényelte. A koncerten iskolánk több tanulója is részt vett a hallgatóság soraiban.

» Az „Assisi Szent Ferenc karácsonya Greccióban pályázat és vetélkedő – 2023” pályázatra több mint 80 pályamű érkezett, illetve csoport jelentkezett az ország különböző részeiből, ill. a határon túlról is. (6 betlehemes csoport, 9 csoport a vetélkedőre jelentkezett. 20 betlehem, 11 irodalmi alkotás és 36 képzőművészeti alkotás, ill. kisfilm érkezett be. Köztük van az is, amit gimnáziumunk diákjai magyar betlehemenként küldenek az olaszországi Greccióba.) A vetélkedőt és a betlehemesek bemutatását, a beérkezett pályaművek bemutatását, valamint a pályázat értékelését és eredményhirdetését 2023. december 17-én tartották iskolánkban.

✦ KÖSZÖNET

» Köszönjük a gimnáziumunk népszerűsítésében nyújtott segítséget a ferences közösségeknek, öregdiákoknak, diákjainknak és szüleiknek.

» Hálánkat és köszönetünket fejezzük ki öregdiákjainknak és támogatóinknak, hogy az idei évben is jószándékkal segítettek és támogatták a rászoruló diákjainkat, intézményünket. Támogatásuk nélkül sokkal nehezebb helyzetben lennénk, hálásak vagyunk, hogy mindig számíthatunk rájuk! Köszönjük továbbá az erkölcsi támogatást, valamint az értünk felajánlott imákat is. A jó Isten áldása kísérelje Mindannyiukat! Karácsony örömhírével kívánunk kegyelmekben gazdag, áldott, békés ünnepeket!

» Ziegler István öregdiákunknak (1981/B) köszönjük a földet, amelyet a Prímás-szigeti sporttelepünk műfüves pályája körül használtunk fel. A föld helyszínre való szállításáért is hála és köszönet!

» Szent Ferenc halálának 800. évfordulójára készülve megünnepeljük és felelevenítjük életének és lelkiségének legfontosabb mozzanatait. Ez felhívás is számunkra, hogy megújítsuk magunkban a Krisztus-követés lelkületét Assisi szentjének példáját követve: „Minden jót a legfölségesebb és legfőbb Úristennek adjunk vissza, és ismerjük el, hogy minden jó az övé, és mindenért neki adjunk hálát, akitől minden jó származik.” (RnB 17,17) A jubileumi programokkal, eseményekkel kapcsolatos naprakész információk elérhetőek a **ferenc800.hu** honlapon.

» KEDVES ÖREGDIÁKTÁRSAINK!

Kérjük mindazokat az öregdiáktársainkat, akik a 2023-as évre vonatkozó tagdíjat még nem fizették be, hogy minél előbb legyenek szívesek pótolni! A Franka-újságot rendszeresen kiküldtük azoknak az öregdiákoknak is, akik tagsággal rendelkeznek, de még nem rendezték tartozásukat. A tagdíj mértéke 2023-ban 5.800 Ft/év, amelyet átutalással is befizethettek. Az idei év húsvéti lapszámában kiküldtük a **sárga csekket**, a fennálló tartozást csekkel is rendezhetitek. A Pax et Bonum Esztergomi Ferences Diákegyesület számlaszáma: 12025000-00135481-00100003. Nemzetközi bankszámlaszám IBAN: HU11 1202 5000 0013 5481 0010 0003. Lévé, hogy az elmúlt évtizedek során több azonos nevű diák érettségizett gimnáziumunkban, az átutalásnál kérjük, hogy a befizető beazonosítására a „Közlemény” rovatba szíveskedjete röviden beírni a lakcímet és az érettségi évét, valamint az évszámot, hogy melyik évre szól a befizetés. Köszönjük szépen!

» **Örömmel tájékoztatjuk öregdiáktársainkat, adakozóinkat, hogy + P. Halmai Vilmos atya emlékére készített dombormű elkészült.**

A nagyon szép alkotást már leszállították intézményünkbe, az ünnepélyes avató ünnepségre a későbbiekben kerül majd sor, amelyről időben hírt adunk az összes lehetséges információs csatornán keresztül. Még egyszer hálásan köszönjük öregdiáktársaink, adakozóink nagylelkű támogatását, a Fölséges Isten áldjon meg minden jóakarátú embert!

† **Dági Pál** öregdiák (1956/R) 2023. szeptember 30-án elhunyt. Hamvait 2023. október 27-én a szigetszentmiklósi Myrai Szent Miklós-templom altemplomában helyezték örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

† **Murányi Márton** öregdiák (1995/B) 2023. október 28-án elhunyt. Temetése 2023. november 17-én volt, hamvait a Budapest-Kőbányai Szent László-templom urnatemetőjében helyezték örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

† **Hudecz Gábor** Miklós öregdiák (2009/A) 2023. október 28-án elhunyt. Temetése 2023. november 30-án volt, a piliscsévi temetőben helyezték örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

† **Főtisztelendő Csernák Pál** öregdiák (1957/H), penitenciárius kanonok, c. apát, érseki tanácsos, ny. plébános életének 87., áldozópapságának 62. évében, 2023. december 2-án hosszú betegséget követően a székesfehérvári kórházban elhunyt. Lelki üdvéért 2023. december 11-én a kalocsai Főszékesegyházban mutattak be szentmisét. A szertartást követően a kalocsai temető papi kriptájába helyezték örök nyugalomra. Hűséges papi életéért Krisztus, az örök Főpap adjon neki jutalmat az atyai ház örömeiben. Nyugodjék békében!

† **Pósfai Gergely** öregdiák (2000/A) 2023. december 4-én elhunyt. Temetése 2023. december 15-én volt, a gyermelyi temetőben helyezték örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

† **Cserni Alajos**, gimnáziumunk egykori tanára, 2023. december 8-án, életének 83. évében elhunyt. Tanár úr 1989-től 2006-ig tanított iskolánkban gépipari műszaki rajzot, szakrajz-mechanika technológiát és fizikát. Évekig tevékenyen vett részt az érettségi adminisztrációjának lebonyolításában. Cserni Alajos tanár úr nemcsak tanított, hanem nevelt is, kollégái és diákjai tisztelték szakmai tudásáért. Tisztelte a másokban az Embert, kiegyensúlyozottságával, türelmével és vele született derűjével mindig nyugalmat sugárzott maga körül. Nyugdíjba vonulása után sem szakadt meg a kapcsolata iskolánkkal, rendszeresen visszajárt ünnepeinkre, intézményünk alapításának 80. és 90. évfordulóján is feleségével együtt velünk ünnepelt. Felejthetetlen emléke szívünkben örökké élni fog. Temetése 2023. december 19-én volt, az esztergomi szentgyörgymezői temetőben helyezték örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

† Lapzártakor értesültünk, hogy **Pinnyey Szilárd** öregdiák (1959/H), a Pax et Bonum Esztergomi Ferences Diákegyesület egykori alelnöke, a Diákegyesület budapesti tagozatának elnöke 2023. december 9-én Budapesten elhunyt. Temetéséről a későbbiekben intézkednek. A 2024 áprilisában megjelenő Franka lapban emlékezünk meg róla. Adj, Uram, örök nyugalmat neki! Nyugodjék békében!

» A Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósága 2023. október 28-án rendezte meg a hagyományos lépcsőfutó-bajnokságát a MOL Campusban, az ország legmagasabb toronyházában (29 emelet, 143 méter magas). A legjobb eredményt a hivatásos tűzoltók között Sikos **Károly Álmos öregdiákunk (2008/A)**, tűzoltó őrmester érte el, aki korcsoportjában a második lett 7 perc 25 másodperces idejével. Gratulálunk!

» A 2023. október 23-án megrendezett XLIII. Lauder Sakkfesztivál korosztályos sakkbajnoka Blake-Gyéresy Alfred Ede, gimnáziumunk 8.A osztályos tanulója lett. A 2023. december 3-án megrendezett Óbudai Sakkiskola nyílt bajnokságán pedig elhozta az aranyat. Alfrednak és felkészítő tanárának szeretettel gratulálunk, nagyon büszkék vagyunk rá!

» A 2023/2024-es tanév őszi érettségi vizsgaidőszakban iskolánkból összesen 27 diák jelentkezett érettségi vizsgára. Ők mindannyian sikeres előrehozott érettségi vizsgát tettek. A 27 diák közül 20-an középszinten, míg 7-en emeltszinten érettségiztek. Az elért szép eredményekhez szeretettel gratulálunk!

» **SZERETETTEL
KÖSZÖNTJÜK
NYUGDÍJBA VONULÓ
KOLLÉGANŐNKET**

„Minden embernek kell, legyen egy feladata ebben az életben – kötelességen belül vagy azon felül is talán –, mert különben nem lenne értelme annak, hogy él. Az emberi világ több kell, legyen, mint egy bonyolult szerkezetű gép, melyben minden ember egy fogaskerék szerepét tölti be... Minden embernek kell, legyen egy feladata, egy titkos küldetése, mely Istentől való.”
(Wass Albert)

Nyugdíjba vonulása alkalmából szeretettel köszöntjük Mihály Gabriella Tünde tanárnőt, aki 2008. szeptember 1-jétől 2023. december 8-áig tanított intézményünkben. Sok örömet, vidám, tartalmas nyugdíjas éveket, jó egészséget kívánunk! Köszönjük a szolgálatát, a jó Isten bőséges áldását kérjük további életére!

HÍRSZERKESZTŐ: KEDVES ILONA

Érettségi találkozó időpontjai 2024-ben

Kedves Öregdiákjaink! Szeretettel kérünk Benneteket, hogy találkozótokat kizárólag a lentiekben meghirdetett időpontokban szervezzétek meg, ne térjete el a megadott időpontoktól! Az érettségi találkozók zavartalan lebonyolítása érdekében a kisegítő személyzet (adminisztratív, takarítók, konyhai dolgozók és portások) szeretettel áll rendelkezésetekre. Az ettől eltérő időpontokban dolgozóink nyári pihenőszabadságukat töltik. Szorgalmi időben sajnos nincs lehetőségünk és kapacitásunk a találkozók megszervezésére. A kollégiumi hálók elrendezéséből, kialakításából adódóan családok, hölgyek, gyermekek külön elszállásolására nincs lehetőségünk. **Fontos! Az udvarban nincs lehetőség a parkolásra!** A szervezéssel kapcsolatos egyeztetés **2024. január 8-ától március 1-jéig** lehetséges Kedves Ilona iskolatitkárnál személyesen vagy telefonon (nem ímélnen!). Telefonszáma munkanapokon, munkaidőben: 20/376-9632. A találkozó szervezéséhez szükséges megrendelő linkjét az egyeztetést követően az osztálytalálkozó-szervezőnek küldjük meg emailben.

Időpontok:

2024. június 29-30., (szombat-vasárnap);

2024. július 6-7., (szombat-vasárnap);

2024. július 13-14., (szombat-vasárnap).

2024. június 29-30. között

az alábbi osztályokat várjuk:

1974/A, 1974/B, 1979/A, 1979/B, 1984/A, 1984/B, 1999/A, 1999/B és 1999/C.

2024. július 6-7. között

az alábbi osztályokat várjuk:

1964/H, 1964/R, 1969/H, 1969/R, 1989/A, 1989/B, 1994/A és 1994/B.

2024. július 13-14. között

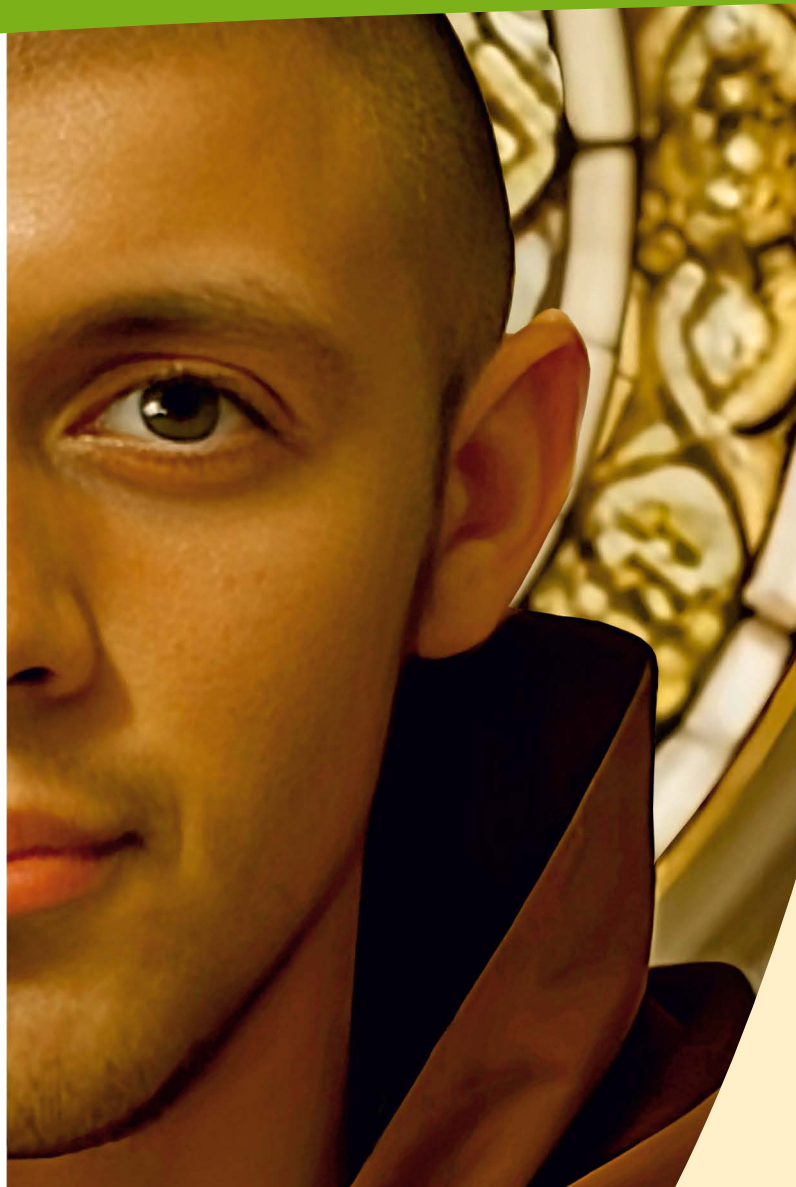
az alábbi osztályokat várjuk:

2004/A, 2004/B, 2009/A, 2009/B, 2014/A, 2014/B, 2019/A és 2019/B.

A 65 éve érettségizett diákjainknak (1959/Humán és Reál) 2024. június 16-án, vasárnap szervezzük meg a találkozót. Kérjük az osztálytalálkozó szervezőket, hogy az egyeztetések miatt 2024 januárjában vegyék fel a kapcsolatot gimnáziumunk titkárságával. Telefonszám munkanapokon, munkaidőben (07.00-15.00 óra között): 20/376-9632.

Köszönjük a megértéseteket és együttműködéseket, szeretettel várunk Benneteket!

ferenc800.hu

FERENCES JUBILEUMOK

1223 | 2023
Regula, Greccio

Életszabály és
Szent Ferenc karácsonya

1224 | 2024
Stigmatizáció

A szent sebhelyek:
eggyé válni Krisztussal

1225 | 2025
Naphimnusz

Testvéreként élni
minden teremtménnyel

1226 | 2026
Tranzitus

Szent Ferenc
boldog halála

Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány

